

บอกเล่าให้ฟัง

พอกำลังคิดถึงบทภาวนาต่างๆที่พระศาสนจักรแต่งไว้อย่างไพเราะ ซึ่งอุดมไปด้วยคำสอนและข้อความเชื่อ เวลาเราเรียนคำสอนใหม่ๆ เราอาจจะรู้สึกไร้ค่าคุณ รู้สึกลำบากเพราะต้องท่องจำให้ได้ประมาณ 20 กว่าบท สิ่งที่เป็นเหมือนยาขมหมอใหญ่ในอดีตแต่กลับกลายเป็นขุมทรัพย์อันประเสริฐ ที่อยู่ในความทรงจำมีรูปร่างในวันอันแสนเชิณ

ประสบการณ์เกี่ยวกับบทภาวนาของพระศาสนจักรที่เราสวดซ้ำไปซ้ำมาจนขึ้นใจ จนกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตเราไปแล้ว เป็นประสบการณ์ที่พอพบบ่อยๆ เวลาอยู่ที่โรงพยาบาล เซนต์หลุยส์ ทุกครั้งที่พอไปเยี่ยมผู้ป่วยจนจะสิ้นใจพอจะพูดเตือนความเชื่อผู้ป่วยและญาติ แต่การเตือนความเชื่อของพอไม่ได้รับการตอบสนองเท่าที่ควร ผู้การก่อดบบทภาวนาที่คุ้นเคยไม่ได้เมื่อพอเดชะพระนาม ก่อข้าแต่พระบิดา วันทามาริอา สิริฟิมมี เยซู มารีอา ยอแซฟ ฯลฯ ทุกคนจะสวดภาวนาแม้แต่ผู้ป่วยบางรายก็ยังทำปากขมุขมิบตามด้วย ที่พอเล่าประสบการณ์เหล่านี้ให้พี่น้องฟังไม่มีเจตนาต่อต้านการเปลี่ยนแปลงบทภาวนาใหม่แต่อย่างใด ตรงกันข้ามพอต้องการให้พี่น้องทุกๆท่านให้ความสำคัญกับบทภาวนาของพระศาสนจักร ใครสวดบทภาวนาใหม่ได้ก็สวดไป ถ้าสวดบทภาวนาใหม่ไม่ได้ก็สวดบทภาวนาเก่าไป บทเก่าหรือบทใหม่ไม่สำคัญที่สำคัญคือต้องสวดภาวนาอยู่เสมอพี่น้องหลายๆคนอาจจะพยายามสรรหาจัดเตรียมหลายสิ่งหลายอย่างไว้ให้ลูกหลานเป็นมรดก สิ่งที่พี่น้องทำนั้นถือว่าเป็นสิ่งที่ดีและเป็นความรอบคอบอย่างหนึ่งในการดำเนินชีวิต แต่อีกสิ่งหนึ่งที่พี่น้องไม่ควรลืมและลืมไม่ได้ก็คือมรดกทางความเชื่อ ทรัพย์สมบัติฝ่ายโลกล้วนเป็นของอนิจจัง เรายังไม่ทราบเลยว่าสิ่งที่เราเตรียมไว้จะให้คุณหรือให้โทษแก่ลูกหลาน แต่มรดกทางความเชื่อให้คุณแน่นอนและให้คุณตั้งแต่อยู่บนโลกใบนี้แล้ว พี่น้องลองสังเกตดูครอบครัวที่ศรัทธา ซึ่งบรรพบุรุษได้มอบมรดกทางความเชื่อความศรัทธาไว้ให้เวลาเผชิญปัญหาพบทางตันเขาจะไม่คิดสั้นฆ่าตัวตาย ชีวิตของเขาจะมีทางออกอยู่เสมอเพราะเขาจะหันหน้าเข้าพึ่งพระเจ้า การตัดสินใจกระทำในเรื่องต่างๆก็อยู่บนพื้นฐานของความเชื่อ นี่เป็นชีวิตฝ่ายโลก ส่วนชีวิตฝ่ายธรรมนั้นพระเยซูคริสตเจ้าทรงสัญญาว่า **“ใครที่สะสมทรัพย์สมบัติไว้ในเมืองสวรรค์จะได้รับชีวิตนิรันดร์”** ดังนั้นเราจึงต้องดำเนินชีวิตท่ามกลางสิ่งอนิจจัง โดยมีจิตใจจดจ่อกับทรัพย์สมบัติอันถาวรในสวรรค์.

จาก พ่อคนเดิม

ความเชื่อ น้อย ความกลัว ความสงสัย

ความเชื่อ น้อย ความกลัว ความสงสัย วลีทั้งสามที่ปรากฏในพระคัมภีร์ทำให้เราเข้าใจได้ว่า **“ความเชื่อเปรียบดังเมล็ดพันธุ์ที่พระเจ้าทรงหว่านไว้ในจิตใจของมนุษย์ สามารถเติบโตได้ ตายได้ และเป็นสิ่งที่ต้องบำรุงรักษาพัฒนาให้เติบโตเข้มแข็งสืบไป”** นักบุญมัทธิวพยายามให้ทัศนะเกี่ยวกับความเชื่อว่า ความเชื่อจำเป็นต้องได้รับการหล่อเลี้ยงและพัฒนาให้เติบโตเข้มแข็งอยู่เสมอเพื่อเราจะได้สามารถเผชิญกับมารุสแห่งชีวิตในวันอันเลวร้าย ประชาชนที่ได้กินขนมปังห้าก้อนกับปลาสองตัวจนอิ่มพวกเขาก็มีความเชื่อระดับหนึ่ง พวกเขาเชื่อว่าพระเยซูคริสตเจ้าเป็นพระเมสซียาห์ เป็นจอมทัพที่จะมากอบกู้เอกราชให้แก่ชนชาติอิสราเอล อัครสาวกหลายท่านก็เชื่อเช่นนั้นเพราะฉะนั้นเมื่อคลื่นลมพายุโถมใส่เรือ แล้วพระเยซูคริสตเจ้าเสด็จมาพวกท่านจึงตกใจกลัวคิดว่าพระองค์เป็นผี เหตุก็เพราะว่าพวกท่านมีความเชื่อในองค์พระเยซูคริสตเจ้าอย่างผิวเผินนั่นเอง **“เมื่อบรรดาศิษย์เห็นพระองค์ทรงดำเนินบนทะเล...ต่างตกใจมากกล่าวว่า “ผีมา” และลงเสียง...ด้วยความกลัว”** (มธ.14:26)

นักบุญเปโตรซึ่งดูเหมือนว่าเป็นผู้มีความเชื่อลึกซึ้งกว่าอัครสาวกท่านอื่นๆ เพราะท่านยืนยันว่าพระเยซูคริสตเจ้าเป็นพระบุตรของพระเจ้า ถึงขนาดขอเดินบนน้ำไปหาพระเยซูคริสตเจ้า แต่ด้วยความกลัวและความสงสัย ท่านจมลงและขอความช่วยเหลือจากพระองค์ **“เปโตรเดินบนน้ำไปหาพระเยซูเจ้า แต่เมื่อเห็นว่าลมแรงเขาก็กลัวและเริ่มจมลง แล้วร้องว่า พระเจ้าข้า ช่วยข้าพเจ้าด้วย”** (มธ.14:29-30) พระเยซูเจ้าทรงยื่นพระหัตถ์จับเขา ตรัสว่า **“ท่านช่างมีความเชื่อ น้อยจริงสงสัยทำไมเล่า”** (มธ.14:31) เรื่องเหล่านี้ทำให้เราคิดถึงชีวิตของพระศาสนจักรและชีวิตของเรา ซึ่งเผชิญกับมารุสชีวิตบ่อยๆ หลายๆครั้งเรารู้สึกไม่ต่างอะไรจากอัครสาวก จิตใจของเราสับสนปั่นป่วนมีคมน เราถูกความกลัวความสงสัยครอบงำโดยสิ้นเชิง เราลืมพระเจ้าผู้ทรงประทับอยู่ท่ามกลางเรา เราสงสัยในอานุภาพความช่วยเหลือของพระองค์ พระวาจาของพระเจ้าเตือนใจเราให้ตั้งสติเงี่ยหูสดับฟังพระสุรเสียงอันอ่อนโยนของพระองค์ **“อย่ากลัวเลยเราอยู่นี่เป็นเราเอง”**

“ความเชื่อ น้อย” ทำให้เราคิดถึงการพัฒนาความเชื่อ ไม่มี ความเชื่อที่สมบูรณ์เบ็ดเสร็จ ต้องมีการเริ่มต้น มีการพัฒนาเติบโต มีการเสื่อมถอยลง จนกระทั่งบางครั้งอาจเสียไปได้ พระวาจาของพระเจ้าเตือนใจเรา ให้เราพัฒนา หล่อเลี้ยง และสวดภาวนาของพระเจ้าให้ทรงเพิ่มความเชื่อของเราอยู่เสมอ แม้ในวันอันสงบชีวิตที่เป็นสุข เพื่อเราจะได้มีพลังเผชิญกับคืนวันอันโหดร้าย เพราะการพัฒนาความเชื่อเป็นการพัฒนาอย่างเป็นขั้นเป็นตอน ค่อยเป็นค่อยไปสะสม

เพิ่มพูน เหมือนกับความสัมพันธ์ของคนสองคนที่ค่อยๆพัฒนาจนลึกซึ้ง พระเจ้าทรงเข้าใจความอ่อนแอของเราทุกคน บางครั้งเราสับสน สงสัย ความเชื่ออ่อนแอ แต่พระองค์ทรงปรารถนาให้เราสุขภาพยอมรับตนเองพึ่งพาพระองค์ พยายามก้าวหน้าต่อไปด้วยอาศัยความเชื่ออันน้อยนิดนี้แหละ และร้องเรียกหาพระองค์เสมอ “พระเจ้าข้า ช่วยด้วย” การพัฒนาความเชื่อด้วยความสุขภาพยอมรับความอ่อนแอของคุณจะทำให้ความเชื่อของเราเติบโตเข้มแข็งเช่นเดียวกับอัครสาวก เพราะพระหัตถ์ของพระเจ้าจะคอยประคองชีวิตของเราเหมือนอย่างที่เราองค์ทรงประคองชีวิตของอัครสาวกและพระศาสนจักรมาแล้ว

พระเจ้าสถิตกับท่าน
คุณพ่อ สมชาย อัญชลีพรสันต์

ประกาศ

1. วันอาทิตย์นี้ ขอให้ผู้ช่วยมิสซา ผู้ที่ปรารถนาจะมาช่วยมิสซาและผู้ที่ต้องการอ่านพระคัมภีร์ร่วมกัน รวมกันที่ศาลาเรือนไทยเพื่ออ่านพระคัมภีร์ร่วมกัน และซ้อมช่วยมิสซา
2. วันอาทิตย์ที่ 17 ส.ค. 2014 ขอให้ผู้อ่านบทอ่านและผู้ที่ยังปรารถนาจะอ่านบทอ่านรวมกันที่ศาลาเรือนไทย เพื่อจัดตารางเวลาและอ่านพระคัมภีร์ร่วมกัน

ประกาศแต่งงาน

ระหว่าง นาย ปุรชิต จิตตะปะสาทะ
บุตรของ นาย ประกอบพงศ์ และนาง ชูเพ็ญ จิตตะปะสาทะ
กับ เทเรซา วีร์ชมา ดีสุดจิตร
บุตรของ นาย วรวิทย์ และมารีอา อุนุชชิตี ดีสุดจิตร
ผู้ใดทราบวาทังสองมีข้อขัดขวางใดๆในการแต่งงานต้องแจ้งให้เจ้าอาวาสทราบ

วัดพระชนนีของพระเป็นเจ้า รั้งสิต

22 ซอยพลโยธิน 121 แขวงโรงพยาบาลรัฐญารักษ์ โทร. 0-2992-1363-4 Fax 0-2992-1365
มิสซา: วันเสาร์ เวลา 19.00 น. วันอาทิตย์ เวลา 8.30 น. (ไทย) เวลา 10.45 น. (Eng.)
www.motherofgod-church.com

สารวัด ฉบับที่ 14032 วันอาทิตย์ที่ 10 สิงหาคม 2014
อาทิตย์ที่ 19 เทศกาลธรรมดา